

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hűtőszekrények délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 forint; félévre 3 forint 50 kraj-
nyegyedévre 1 forint 80 kraj-
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kraj. (1—10 sor
helye 40 kraj.) Nagyobb és többszöri hirté-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kraj.
Nyílt-tér sora 10 kraj.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Möse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

73. szám.

Brassó, Kedd, június 29-én.

II. évfolyam 1886.

Magyar ügy.

— Előfizetési felhívás. —

Brassóban magyar lapot fenntartani: azonos a rendkívül fontos magyar ügygel, — mert ez a lap szolgálja a tiszta hazafiságot.

Igy a „Brassó” is, mely jövő hó elsejével lép élete második évének második felébe.

Ama mindinkább növekedő pártfogás, melyben a t. közönség lapunkat eddig részesítette, remélünk en-
gedi, hogy ezen jóindulatát számunkra tovább is fen-
tartandja.

Lapunk rövid fennállása óta elég alkalma volt a t. közönségnek meggyőződni arról, hogy a „Brassó” az ország ezen keleti végső pontján valóban hivatott öre a magyar állameszmének és magyarságnak.

Tőlünk telhetőleg törekedtünk oly lapot nyújtani a nagyérdemű közönségnek, mely mindenkor irodalmi színvonalon állva, fokozott igényeinek megfelelően. Erre fogunk törekedni ezután is.

Nem ígérünk, hanem teszünk s talán nem tudatik be önhittségnek, ha a félév kezdetén hivatkozunk a ma-
gyarságra, valamint az ipar- és kereskedelem érdekében tanúsított működésünkre. Ezt fogjuk szolgálni szíves-
lélekkel ezután is.

Politikai tekintetben eddigi álláspontunk fog to-
vábbra is vezérelni, — általában pedig hűek mara-
dunk első programunkhoz.

A román és szász lapszemle, melyet lapunk minden száma hoz, a magyar sajtóban egyedül nálunk található, minthogy egyik főhivatásunk reprodukálni amazoknak véleményét, állításait hazánkról.

Brassó-, Fogaras-, Nagy- és Kis-Küküllő és Sze-
benmegyék képezvén közvetlenül működési területün-
ket, első sorban e megyék érdekeit kell szolgálnunk, ezek magyarságát egy tömör egészszé tenni.

Azon körülmény, hogy lapunk az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassómezei fiók-
egyletének s a fennjelzett öt vármegye több egyesüle-
tének hivatalos közlönye, talán elég garancia társa-
dalmi működésünk iránt.

Lapunk fennállása, ha szabad e kifejezéssel él-
nünk, ezen nemzetiességi vidékeken valóságos nemzeti
ügy. Fenntartása óriási áldozatokkal jár, melyeket szí-
vesen meghozunk, csak kérjük a n. közönség szíves
támogatását.

Tetemes anyagi áldozatok árán lehetővé vált,
hogy a t. olvasó ezután hazánk és a külföld politikai
s szociális eseményeiről lapunkból előbb értesüljön,
mint a fővárosi lapokból. Hasonlóképp nem kiméltünk
áldozatot, hogy a már jövő számmal Brankovics György
jeles publiczista egy gyönyörű eredeti regényét kezd-
hessük meg. Szóval mi mindent meg fogunk tenni, ha
a n. é. közönség nem vonja meg tőlünk pártfogását.

Erős bizodalunk különösen Brassó-, Fogaras-,
Nagy- s Kis-Küküllő, valamint Szebenmegyék magyar-
ságába, hogy ezen támogatásra érdemesitene.

Ezt kérjük a második félév beálltával.

A „BRASSÓ” szerkesztősége s kiadóhivatala.

A tanév végén.

Az iskolák kapui tíz hónapi munkaidő
után ma nagyobbára bezárulnak. Ma adnak
számot egy évi működésükről; nagyobbára
ma hirdetik ki a lefolyt tanév eredményét.

A német és román iskolákról még nem
szólhatunk, ott a tanév még nem járt le; de
a mit magyar iskoláinkról mondhatunk, az
csak az őszinte elismerés szava lehet.

A siker, melyet összes magyar iskoláink
ez évben is felmutattak, méltó azon intézetek-
hez, melyeknek fejlődésétől függ hazánk e ke-
leti bérceinek nemzeti kulturája, kulturális
fejlődése.

Az iskola a társadalom alapja. Kezdve a
kisdudóvó intézetektől fel az egyetemig, mind-
megannyi fok szerinti hajléka a fiatal nemze-
deknek, a mely egykoron államot fenntartani,
hazát öregbíteni kulturában s hatalomban lesz
hivatva.

Az iskola alapja a nemzetek életének. —
Századunk a tudomány százada. Az államok
és nemzetek haladásának és fejlődésének alap-
feltétele: műveltség és vagyon. Mindket-
tőt az iskola adja meg. De ha általában nagy
fontosságú az iskola államok és nemzetek éle-
tében: kettős fontossággal bírnak a magyar
iskolák éppen e helyen, hol a tudományok ter-
jesztése, műveltség fejlesztése mellett még egy
harmadik, rendkívül fontos és talán mondhat-
nók speciális hivatással bírnak: növelni a
hazafiságot s terjeszteni édes anyanyelvünket
az idegen ajku polgártársaink között.

Ne értsen félre senki. Nem magyarosítás,
hanem a magyar nyelv terjesztése. És ez hasz-
nos reánk is, hasznos azokra is, kik mint e
haza gyermekei, könnyű szerrel megtanulhat-
ják azon állam nyelvét, mely nekik életet
adott s őket táplálja.

A brassói magyar iskolákat egy szerető
atya legkedvesebb gyermekeinek kell tekinte-
nünk, a melyet minden lehető előnyben, ked-
vezményben részesíteni éppen az atyának kel-
lene, hogy jól essék. A magyar iskolákért ná-
lunk semmi áldozatot sokalni nem volna szabad.
A mit azokra áldoztunk, azt csakugyan a haza
oltárára áldoztuk, hogy kamatait élvezzék utó-
daink, a jövő nemzedék.

Másutt felekezetek, községek, a társadalom
tartanak fenn iskolákat. Nálunk sak egyetlen
felekezet áldoz magyar tanügyért, míg a

mások s a község immenzis áldozatokat hoz-
nak saját — német vagy román iskoláikért.
Magyar iskoláinkat az állam tartja fenn s gya-
rapítja, nekünk csak egy kötelességet hagyva
fenn, t. i. a mire az állam évről-évre ezreket
meg ezreket áldoz, annak kölcsönözzünk mi
erkölcsi súlyt, morális fényt.

Fájdalom, hogy közönségünk éppen ezen
erkölcsi támogatást nem adja meg oly mérték-
ben, a mint azt kellene. Fájdalom, hogy kö-
zönségünk — mely annyi meg annyi arány-
ban bizonyítja be napról-napra áldozatkész-
ségét — éppen ezen állami iskolák iránt viseltetik
hideg közönnyel.

Hogy áldozatot nem hoztak akkor, mi-
dön azt tehették volna, az elég nagy baj volt
ez iskolákra nézve. Ma talán hoznának, de
nem bírják. Hogy azonban megvonnak ily kul-
turális intézményektől minden morális támo-
gatást is, az valóban bűn ezen intézmények
ellen s ez bizonyára nem szolgálhat valami
nagy serkentéstül ama derék, önfeláldozó tan-
testületeknek, melyek már eddig is oly szín-
vonalra emelték ez iskolákat, hogy bizvást
kiállnak minden tisztességes versenyt.

Végighallgattuk ez iskolák vizsgálatait s
míg keblünk dagadt ama fényes sikertől, me-
lyet ezek csaknem kivétel nélkül felmutattak,
azalatt csaknem sirt a lelkünk, látva azon
mondhatni semminő érdeklődést, melyet a nagy
közönség e vizsgák s iskolák iránt tanúsított.
— Ime, ez is a morális támogatás hiánya, a
mi bizonyára nem marad visszahatás nélkül.
Pedig bizony-bizony e vizsgák olyanok vol-
tak, hogy élvezet volt azokon jelen lehetni.
S ha a közönség közönyös volt, fogadják a
lelkes, ügybuzgó s fáradhatatlan tanférfiak a
sajtó őszinte elismerésének kifejezését.

Vargyasi Ferencz főgymnasiumi, Rom-
bauer Emil főreáliskolai, Orbán Ferencz állami
polgári s elemi, középkereskedelmi s iparisko-
lai igazgató s Killyéni Endre alsófoku iparis-
kolai vezető urak büszkének lehetnek tantestü-
leteikre, büszkének ez év sikerére, mely, habár
minden intézetnél teljes, talán leginkább ér-
demel külön felemlítést is Orbán Ferencz ur,
a ki egy személyben négy külön-külön inté-
zet igazgatását vezette.

Fogadják elismerésünket mindannyian egy
becsületesen leszállt iskolaév végén s szol-
gáljon megnyugtatójukra azon tudat, hogy a

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A vén kisasszony.

A vén kisasszony néz ki ablakán. . . .
Ősz van, hull a levél levél után;
Kopár a fa, tarolt a sik mező . . .
S a régi emlék újra visszajő.

. . . Akkor tavasz volt; langyos fuvalom
Játszott a kerten s ingó bokrokon,
S a kis madár az enyhe léghé' fenn
Oly lágyan zengett, oly szerelmesen!

A kertben, ott a régi hárs alatt,
Fogadta, hogy örökre hű marad;
Aztán elment az ifju . . . messze szállt,
S a hű leány utána egyre várt.

— Sok, sok idő futott azóta le.
És a leánynak egyre ég szíve;
A régi vágy lelkében egyre él,
Még egyre vár, még egyre hisz remél.

Mély ráncz verődik tiszta homlokán,
A vig mosoly is elhal ajakán;
Haját fehérre festi az idő . . .
S a hűn várt kedves vissza soh'se jó.

Megvárja hűn a késő éjszakát,
S midőn csalódva zárja ablakát,
Ránczos arcán két néma könyv perég . . .
A szív . . . a szív . . . a szív, az nem feled!

A koncert-grófnő.

— Eredeti tárcza. —

Legutoljára, talán három éve már, a lagunák vá-
rosában láttam őket. A koncert grófnőt és leányát.
Szép augusztusi éj volt. A canalek bágyadt, fül-
ledt levegőjét friss szellő kergette el, magával hozva a
nyílt tengerről az üdítő, sós illatot.

A piazza di san Markón elült a zaj. A bóbítás
galambok rég meg vonultak a campanile csipkés ro-
vatkái közt, a zenekar hazatakarodott, a járókelők
eltűntek a szűk sikátorokban, csak néhány spleens
angol és szőke fűrtű, pápaszemes német ült némán a
café Fortoni márvány asztalainál.

A saison morte dühöngött Velenceze fölött. Az
ólmokamarák tikasztó melegét éreztük a Lido part-
ján is, s az unalom shakespearei mérveket öltött. Még
az örökké vidám gondolierik is Lencubus lovagjaivá
változtak; az éj csöndjét nem verte föl a „Bella Ve-
nezia” ünos-untig hallott édes-bús dallama, csak tá-
volból, a canale grande felől hangozott a vaporetto
fütytyje. Kikötött s mint a napszámos fárasztó mun-
kája után, hosszú sohajjal tért nyugalomra.

Ábrándok lopóztak szívembe öntudatlanul. A
hold ezüst lepellel vont be a Dogane hatalmas ku-
poláját s végig tánczoltatá sugarait a piazzetán már-
vány kockáin. Képzetelemben feltűnt a XVI. század
ártatlan, bájos leánykaja, ki ilattheres langyos éje-
világát

ken, rózsákkal borított gondolán ül jegyese oldalán
s merengve nézi a csillagokat. Valamelyik zsihbárus-
nál láttam ezt a képet, s most akaratlanul megleve-
nült ellöttem. Szinte hallani véltem az ifju lázas sut-
togását, s azt az olvadó, meleg hangot, melyen a fe-
hér ruhás tündér választást rebegi.

— Álmos vagyok, — selypített egy hang mö-
göttem s egyszerre kiragadt ábrándaimból.

Hátrafordultam: ki beszél itt magyarul?

Termetes, elhízott asszonyság ült az egyik asz-
tálnál, mellette egy leányka. Félhomály fődte őket, de
szemem a félhomályon át is tisztán látta, hogy két
ritka teremtes ez az asszony, meg ez a leányka.

Negyven és ötven év közt lehetett a kövér hölgy.
A kieltség mintaképe. Széles, petyhüdt arczára mik-
roskópium sem fedezte volna fel a szépséget, de sze-
mei, ah a szemek! még mindig tűzben ragyogtak.
Vastag fölbillent s megsárgult fogak vigyorogtak elő.
Viharrongált, tollas Rembrandt kalap trónolt hamis
fürtökön s megkopott, fekete csipkés selyem ruha
vetett ránczokat az egykor tetemes, de most látható-
lag rokkant bájok fölött.

A kis leányt félig elfödte. Az első pillanatra
csak a világos vászonruhát és a nagy szalmakalapot
láthattam. A székreceségre mindketten felém fordul-
tak, s most a holdvilág egyenesen rájuk veté áruló
világát. Scoală - BCU Cluj-Napoca.

nemzet kulturáját ismét egy éven át fényes sikerrel emelték.

Oly igazgatókra, tanterfiakra s intézetekre büszkék lehetnek Elischer József főigazgató s Koós Ferencz tanfelügyelő kir. tanácsos urak s büszke a kormány.

Megyei ügyek.

Brassó megye rendes tavaszi közgyűlése.

Brassó megye törvényhatósági bizottsága tegnap tartotta a város tanácsházának nagy termében idej, rendes tavaszi közgyűlést gróf Bethlen András főispán elnöklete alatt, ki egy háromtagu bizottság által meghivatva, lelkes éljenzések által fogadtatva lépett a terembe s elfoglalva elnöki székét, következő beszéddel nyitotta meg az ülést.

»Tékinetes törvényhatósági bizottság! Midőn önöket Brassó megye törvényhatósági bizottságának idej rendes tavaszi közgyűlése alkalmából szívélyesen üdvözlém, nem hagyhatom érintetlenül azon fontos, városunkat s megyénket első sorban érdeklő ügyet, a Romániával szemben ez idő szerint fenálló szerződés nélküli állapotot.

E körülmény iparunkra s kereskedelmünkre igen válságos lehet; de ha azzal férfiasan szembe nézünk: ha az arra hivatott tényezők teljes erejükből közreműködnek, úgy a veszély elhárítható.

Két tényezőnek kell itt közreműködni. Az egyik az iparosok és kereskedők, a másik a kormány. Egyedül egyik sem képes célzt érni, míg ha közösen, összevágón, vállvetve felelnek meg a nehéz kötelességnek, a siker biztos. Az első feltétel, hogy az érdekelt iparosok saját iniciatívájukból tegyenek meg minden lehetőt s ne desperáljanak, hanem erélyesen, szakavatottan kutassanak az orvoslás módzatai után. A kormány s mint annak itteni képviselője, én is, meg fog tenni mindent, a mi más polgárok megkárosítása nélkül megtehető.

Igy első sorban a folyamatban levő tarifa-leszállítás és ezzel kapcsolatban az olcsó nyerstermékek beszerzése s a nyugaton kellő piac feltalálása, a melyre különben egy új közeg már a legközelebb jövőben szerveztetik, a mi egyszersmind legkönnyebb módja az olcsó hitel kieszközlésének. E mellett a tüzelő anyag, a köszén, lehető olcsó ideszállítás, mind azok, mikkel a kormány segíthet.

Ha már most az összes érdekelte vállvetve fognak a helyzet javítására törekedni, — bizom életrevalóságuk — s szakavatottságukba, hogy képesek lesznek a válságot elhárítani. Ez ma a legfontosabb napi kérdés és midőn erre itt röviden utalnék, ezennel a gyűlést megnyitottnak nyilvánítom.

A főispán beszédét zajos éljenzések követték, melyeknek csillapultával Roll Gyula kir. tanácsos alispán terjesztette elő terjedelmes féléves jelentését, melynek elején megemlékezik az elhalt bizottsági tagokról s a közigazgatási személyzetben beállott változásokról. A jelentésből kitűnik, hogy ez ideig a vetések gyönyörűen állanak s kitűnő aratást engednek remélni. Az Olt néhány község határát elöntötte ugyan, de ez a kár csak jelentéktelen. Az egészségügy teljesen kielégítő, csak két viziszonnyal fordult elő. (Ezekről lapunk megemlékezett.)

A borzadály lepte meg minden tagom. Kisérletes arcz meredt reám a nagy szalnakalap alól, egy női arcz, melyről nem tudta volna senki sem megmondani: gyermek arcza, vagy egy elvirágozott korán leélt asszonyé? Mintha Grévin vialsz muzeumából hozták volna. Nagy üveges szemek, fakó arczbőr, melyet a hold még sápadtabbá tett, elnyult vonások és festék a legrikítóbb össze-visszaság e különös, félelmes arczon. Az unalom szinte kiáltott szája szögletéből s a nagy, kékes gyűrűk szeme alatt átvirrasztott éjekekről tanuskodtak.

Ez a vénasszonyi fej gyöngye, kis gyermeki testen nyugodott, Sovány karok, még soványabb lábszarak és igazán darázdszerű, melyet egy magyar paraszt keze kényelmesen átfoghatott volna.

Soha ilyen ellentét a fej és test között. Harminez év különbség volt a kettő között.

A vénasszony kis leány rám mereszté nagy szemét s aztán vontatott éles hangon szólalt meg:

— Mama, ez az ur bámul minket.

Tehettem volna, hogy játszszam a külföldit s nem figyelek szavaikra. De a kíváncsiság égetett, megtudni: kik e különös lények, kik elhanyagolt toilletében fagyaltotnak Velenceze legegánsabb kávéháza előtt.

Felkeltem s hozzájuk léptem.

(Vége következik.)

A jelentés megemlékezik azután néhány, annak idején ismertetett lopásról s kihágásról, a sorozásokról, melyekről köziz. biz. jelentésünkben emlékeztünk meg annak idején; a mult évben elemi csapások által sújtott birtokokok segélyezéséről s a f. hó 25-én tartott lódiázásokról, mely alkalommal tíz jutalomból hatot háromszékiek, négyet brassó megyeiek nyertek.

Schulerus Ede árvaszéki elnök féléves jelentéséből kitűnik, hogy a községi jegyzők a hagyatéki tárgyalásokat teljes megalégedésre intézték el; hogy beérkezett 3229 ügydarab, mely egynek kivételével el van intézve, hagyatéki tárgyalás tartatott 128, gyámság alatt áll ezidő szerint 4961, gondnokság alatt pedig 212, kiknek ingó s ingatlan vagyonát összevéve, az összes megyei árvavagyon 785,717 frt. 59 kr. értékű; az árvapénztári tartalékalap május 30-án volt 957 frt. 50 kr.; a jelentés végül kiterjeszkedik egyes újabb intézkedésekre, melyek azonban semmi különös lényegűek.

(Folytatása következik.)

Román lapszemle.

Hová lett a pénz? Miféle pénz? Az ország pénze. Így magyarázza ezt meg olvasóinak a brassói románlap. »Csaknem naponként panasza panaszt olvasunk a magyar lapokban, hogy a magyar tanítók a hazafias állami iskoláknál nem kapják fizetéseiket pontosan, éheznek, rongyosak, és Isten verte őket.« Ezután idézi lelkének nagy gyönyörűségére az »Ellenzék«-ből egy tanító nyilatkozatát, hogy ő már 9 hónap óta nem kapott fizetést s még egy másik idézés után így végzi tomboló örömet:

»Valóban titok, hogy mit csinál a magyar kormány a pénzzel. Milliő nemmagyar dolgozik ama súlyos adóért, anélkül, hogy érettek egy krajczárt költené a kormány. Mind ennek dacára a pénzügy annyira rongált, hogy még a magyar iskolákat sem bírja (?) fenntartani a kormány, tanítóik pedig éhen halnak el. Hát a közművelődési egyletek tagjai? Fejük sem fáj. Gyűléseket tartanak bankettekkel, bálokkal, járják a csárdást, éjjel magyarosításról álmodoznak s nappal siratják a fiáskókat.« Így a »Gazeta«, Mocsáry Lajos kedves testvére s csókos barátja.

Hanem tudja, tanulja meg a »Gazeta«, hogy Magyarországon egyetlen egy állami tanító sincs, a ki éhezne, rongyoskodna; mindenik pontosan kapja az illető adóhivataltól havifizetését. Ne fájjon tehát azokért a »Gazeta« feje. A mi a községi iskolákat illeti, ezeket első sorban a községek tartják fenn s az állam csak részben fedezi azoknak évi kiadásait. Tizenhat év alatt ez egyszer történt, hogy az államsegély később utalványoztatott és kevesebb mennyiségben, mint azt a költségvetésben az iskolaszékek előirányozták.

De vajjon a községi iskolát fenntartó községek teljesítik-e egy kötelességeiket, hogy rájuk panasz ne férne? Nem teljesítik s ebből éppen annyi baj származik a községi iskoláknál, sőt még több, mint abból származott, hogy a községi iskolák nem kaptak 16 év óta ez egyszer annyi segélyt, a mennyit más évben s nem kaptak meg arra az időre, mint más évben kapták. De mi köze ehhez a kulturegyletnek? Áll-e annak alapszabályaiban, hogy köteles a községi iskolákat segíteni. Hát az »Asociatiunea« kiosztja-e évi jövedelmét az olyan intézményekre, melyekről alapszabályaiban szó sincs?

Hát a felekezeti iskoláknál soha sem fordul elő, hogy a tanítók s ezek között épen a román tanítók éheznek, rongyoskodnak s nyakukba veszik a világot? Bár úgy lenne, hogy ne fordulna. Malmára jött a »Gazeta«-nak egy két községi iskolai tanítónak panasza s aztán sietett állami tanítókat csinálni belőlük, hogy gunyolhassa azt az államot, melyben ő is keresi kenyerét s hogy egy füst alatt üdvözölhesse Mocsáryt, a fehér hollót, ki nem elégedett meg a kapott román albummal, hanem hála fejében most már neve alatt árulja azt a mérget, melyet, ha kivüle még más magyar is bevenne, okvetetlen a disszolutióját vonná maga után. Tőlünk, kik az egyéni meggyőződést, még ha mocsárba vezet is, tiszteljük, irhat annyi röpiratot Mocsáry, a mennyi töle telik; de magyar embernek nem ajánljuk, hogy azt kezeibe vegye és elolvassa s ezt egyszerűen azért: mert a »Gazeta«-nak és »Tribuná«-nak nagyon tetszik az, a mit Mocsáry ír.

Már pedig az mi a »Gazeta«-nak és »Tribuná«-nak tetszik, magyar embernek és a magyar hazának javára nem szolgálhat. Ez a mi egyéni meggyőződésünk, melyet e lapok olvasásából meritettünk s minden nap meritünk. Hogy miképp szolgálja a »Gazeta« a magyar haza, érdekeit ezt mindenik számából kimutathatjuk. Alljon itt egy legújabb példa a hazai fűrdőket illetőleg. Egy budapesti lap említi, hogy a Bre-

zokra, a kik az idén magyarhoni fűrdőkre szándékoznak atjőnni. És mit mond erre a »Gaz.«?

Talán helyteleníti a Bretiano kormány eljárását, mely a legdurvább módon sérti az egyéni szabadságot? Sőt saját hazájára támad. »Még a mult évben elhatározta volt, úgy mond, a legtöbb román család, hogy nem jó az itteni fűrdőkre, megaléglván a kultur-egyleti hazafias zenét, tánczot, hazafias vendéglőt, s hazafias czegeket. Azért megy az ember fűrdőre, hogy gyógyulást leljen, üdüljön s nem azért, hogy bosszankodjék.

Szomorú és káros a mi fűrdőinkre nézve, de úgy alszanak a hazafiak, értsd: a magyarok, a mint ágyaikat vetik.« Így a »Gaz.«. Így védi ő a hazai érdekeit a válságos napokban s nem árt ezt megörökitni. Ő tehát bosszankodik a magyar zene, táncz, vendéglő, magyar czege látására. Ilyen embereknek nőveli szarvát az öreg Mocsáry, a ki valóban nem tudja mit cselekszik.

Hanem van most hadd el hadd ott is, a hová a »Gazeta« és »Tribuná« a szívök huzza az édes vizű Dimbovicza mellett. Nem volt elég velünk a vámháboru. Most kikötnek a német birodalommal is. Nem akarnak konzulási szerződést kötni; tüntetnek, tombolnak ez ellen, mintha világ végét látnák. Német szempontból kifogástalan az a szerződés, mert urrá tenné a német konzulokat és német alattvalókat Romániában. Sikerül-e Bretianónak keresztül erőszakolni ezt a szerződést? Mi ebben Tamások vagyunk. S ha még is sikerül, ez leend az a sebesíthető oldala, a mely előbb-utóbb megbuktatja s I Károly trónját is megrendíti. Van baj tehát oda át is.

Czenkalji.

Emlékirat

egy a »Brassói ipar és kereskedelmi egylet« által felállítani szándékolt kiviteli árucarnok tárgyában.

(Folytatás.)

A kereskedelem előhaladott stádiuma ma már ugyan megköveteli, hogy a termelő kinalja áruát. A fogyasztó várja a kinalást s nem ő keresi fel már most a termelőt. Romániába közel volt a termelőnek átrándulni innen, nem is került felette sok költségbe. De már Bulgáriába, avagy Szerbiába, avagy csak ha, zánk nyugoti részeibe személyesen elmenni áruival az csaknem határos a lehetetlenséggel.

A tisztelettel alulirt brassói kereskedelmi- és ipar-egylet talált expedienst erre nézve is, hogy egyrészt foglalkoztassa állandóan az összes iparosokat, másrészt közvetítse a közlekedést termelő és fogyasztó között.

Ezen közvetítő, Kegyelmes Ur, mely hivatva legyen megmenteni, felvirágoztatni, ma már — fájdalom — a tönk szélén álló iparunkat, egy kiviteli árucarnok felállítása.

Ez által nem pillanatnyi, hanem állandó segély nyújtatnak az iparos osztálynak anélkül, hogy ez reáshorolna a romániai kereskedőre, vagy általában bárkire is.

Árucarnokok felállítása nem új eszme. Németországban régi gyakorlat igazolja ennek áldásos voltát. Hazánkban — mint minden új intézmény — nehezen tud gyökeret verni az árucarnokok eszméje is; de meggyőződésünk, hogy csakhamar országjárta követnek városunk példáját, mihelyt egy reális alapokon nyugvó, jól szervezett és vezetett árucarnok igazolná a hozzákötött várakozások jogos voltát.

Hogy iparunk lábra állítható legyen és bátran, állhatatosan szembeszállhasson minden viharral, két feltétel szükséges. Az első: ne küzdjön az iparos kenyérgondokkal, azaz, legyen állandóan oly foglalkozása, mely után magát s családját tisztességesen fenntartva, minden irányban eleget tehessen honpolgári kötelességeinek.

A második: legyen az iparos felmentve készítményei értékesítésének gondjai alól, azaz legyen a rendesen termelt árunak mindenkor kész fogyasztója. Nem azt kívánjuk ezzel mondani, hogy gazdagodjék meg az iparos. Szívükből óhajtuk ezt is. Ennek ideje azonban rég lejárt. Csak azt kívánjuk elérni, hogy az iparosnak — ki terhes munkájánál véres veritéket izzad, — midőn napimunkáját végezve, görnyedten s fáradtan élvezné a nyugalom édes perceit, legyen betevő falatja.

Ez, Kegyelmes Ur, igen szerény kívánság, melynek teljesülése épen az államnak is érdekében van, nehogy a polgárság adóképesége csökkenvén, ez által indirekt már is a kincstárt terheli.

Megtartani az államnak népben és vagyonban, a mi megtartható, ennek kell a jelszónak lenni. Már pedig e jelszó nálunk csak az iparos és kereskedő elem fenntartása által valószínű meg. Áttérve már most magára a kiviteli árucarnokra, engedje, Kegyelmes Ur, hogy erre vonatkozólag elmondjuk terveztünk.

Ha Brassó városában ma is még az itt egykoron fennállott jólét léteznék, ezen életre való terv kivitele nem ütköznék nehézségekbe. De erről — fájdalom — már csak szó sem lehet s így külső segédelem nélkül annak megvalósítása teljesen lehetetlen. Ámde e külső segély nem ró sem direkt, sem indirekt terheket senkire. A segély, melyet mi egyrészt a magas kormánytól, másrészt nemes Brassó város tekintetes tanácsától, illetve közönségtől várunk, anyagi terhekkel nem jár.

Az állam — fájdalom — nincs azon helyzetben, Scoală - BCU Cluj-Napoca.

Szebenmegye rovata.

N.-Szeben, 1886. jun. 25.

Tekintetes szerkesztő ur!

Tegnap e hó 24-én a körmenettel összekötött „Urnai” ünnepély szép, kedvező időjárás mellett lette nagyszámú ájtatos közönség részvételével tartott meg. Az istentiszteleten Ninger Ignác főesperes-plebános pontifikált nagy és fényes segédlettel, kik között az itteni tábori lelkészek és a ferenczrendi szerzetesek is jelen voltak. A nagypiaczon 3 oltár volt koszorúkkal díszesen felállítva, a piac közepén pedig a 82-ik gyalog ezred egy zászlóalja teljesítette a szokásos dísztüzeléseket. Az impozáns körmenetben az állami iskolás gyermekek apáca-kolostori növendékek és a gymnasiumi ifjuságon kívül még részt vettek az itteni hivatalok főnökei, nemkülönben br. Schönfeld altábornagy vezetése alatt: a tábori törzskar és az itt állomásozó összes katonai tisztje is.

E napon, este 8 órakor pedig, a „nagy-szebeni magyar műkedvelő társulat” saját szertára javára, a „római császár” vígadó termében rendezett szavaltat, ének és egy 1 felvonásos bohózatból álló műkedvelői estélyt, mely nagyszámú közönség jelenlétében annyira jól sikerült, hogy a közreműködők mindannyian folytonos tapsok- és kihívásokban részesültek. Mindazonáltal nem mulasztottak el megütközésünket, — melyet a tegnapi estélyen jelen voltak közül is számosan osztanak — a felett kifejezni, hogy az itteni „Hermanstädter Zeitung” minden egyes közreműködőt névszerint érintve megdicsér, de Persz Katinka kisasszonyt, ki Endrődy S.-nak a „Vérszerződés” című költeményét szünni nem akaró zajos tapsok és „éljen”-ek közt remekül szavalt, egészen érintetlenül hagyja. Pedig Persz Katinka kisasszony csak az alig múlt időben is Kolozsvárt, mint az ottani női képezde egyik kiváló tagja, kitűnő szavaltáért nyilvános dícséretet aratott. De hiszszük és reméljük, hogy mind ez a „Hermanstädter Zeitung” részéről csak is egyszerű tévedés, melyet nem fog késni jóvátenni.

r.-l.

Nyilvános számadás.

A helybeli munka nélküli iparosok segélyezésére eddig adakoztak szerkesztőségünkben

Mandel Henrik ur . . . 20 frt.
Nagy István ur . . . 5 frt 20 krt.
Tompá Sándor ur . . . 2 frt.
—k. ur . . . 2 frt.
Eddigi gyűjtés 32 frt.

Fösszeg: 61 frt 20 kr.

Ezen itt kitett összeget már átszolgáltattuk Dück József urnak, mint a gyűjtést rendező bizottság elnökének.

Helyi és vidéki hírek.

Választás. Brassó megye tegnap tartott tavaszi közgyűlésében a megyénél üresedésben volt állomásokra egyhangulag, közfelkiáltással megválasztottak: I. aljegyzővé Eitel Henrik (kit a főispán tiszteletbeli főjegyzővé nevezett ki), felvidéki szolgabíróvá Kostend Vilmos, árvászeki ülnökké dr. Jekel Frigyes, II. aljegyzővé Wendl Márton és szolgabíróvá Szonda János.

Vasuti tarifák. A közlekedési miniszter mindenben elfogadta az erdélyi iparczikkek s alföldi, illetve szerbiai és bulgáriai nyerstermények számára a vasuti tarifák lehető mérsékelt leszállítását. A miniszter nem állapított meg árszabályt, hanem esetről-esetre kívánja engedélyezni az ármérsékletet.

Köpeczi szén. Gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága ismét bizonyoságot adta iparunk iránti atyai gondoskodásának. Kiszéközte, hogy a köpeczi szén ideszállítására Brassóba ezentúl 24 frt. helyett 9 frtra leszállított. Hogy ennek mily óriási haszna van a bányatelepre és helybeli ipartelepkekre, azt bővebben indokolni talán felesleges.

Majális. A brassói iparos ifjak egylete f. hó 27-én minden tekintetben sikerült majálist rendezett a Magyarkónél. Közönségben és jókedvben nem volt hiány. A négyest épen száz pár tánczolta s nem tulzunk, ha a jelen voltak számát 1200-ra teszszük. A vendégek között ott láttuk városunk intelligenciájának több igen tekintélyes tagját.

Katonai ünnepély. A helyben állomásozó katonaság f. hó 27-én, Vasárnap, nagy ünnepélyt rendezett. Délelőti az összes katonaság a rom. kath. templomba vonult s meghallgatta Möller Ede apát-plebános nagy ünnepi miséjét. Délben nagyszerű ebédet rendezett a tisztikar a katonai zenekar közreműködése mellett, mely alkalommal számos felköszöntő mondatott. S mindez miért? A königgrätzi „dicsőséges” (így szól a napiparancs) csata emlékére s az elesettek tiszteletére!

Majális júniusban. Folyó hó 29-én, Péter és Pál napján a városunkban létező németajku fiatal kereskedők egylete a „Pap kútjánál” (a Hontérus-téren) a teljes katonai zenekar közreműködése mellett nagy előkészületű és azért igen szépnek ígérkező majálist rendez, mely zártkörű lévén, a meghívók arra már szétküldettek.

Iskolai ünnepély. A helybeli rom. kath. főgimnázium évi zárőnnepélye tegnap délután tartott dí-

szes közönség jelenlétében, mely alkalommal Vargyasi Ferencz igazgató szép, szónoki hévvel tartott beszédet mondott. Az iskolai zenekar játszott s enneknek énekelt; mindkettő becsületére válik Jaschik Gyula karnagynak. Sikerült búcsubeszédet tartott Bene József s németül igen csinosan szavalt Ferentheil Henrik. Mindnyájukat zajoson megtapsolták.

Hordár-Express. Vajjon mikor lesz iparhatóságunk képes arra, hogy a hordárok számára már régóta érvénybe lépett szabályrendelet végrehajtsa? A mulasztásért ki fog majd felelni?

Véres verekedés. Folyó hó 26—27-re virradó éjjel 2 órakor Martonfalván lakó Muntyán Péter kőmíves segéd a légszeszgyár előtt véreben fekvé találtatott, honnan őt a rendőri őrző a városi kórházba szállította. A rajta talált és bicskával tett öt szúrás közül állítólag három Fogarasi Ferencz kőmíves segéd és kettőt Kerekes Pál cipész segéd ejtett, kik mindketten már a büntető bíróságnak átadottak. A verekedés a fekete-uteza egyik kocsmájában kezdődött heves szóváltással, mely az utczán folytatván, végre tettelegességbe ment át. A nevezettek kívül még mintegy 12 mesterlegény vett részt a verekedésben, kik névszerint a büntető bíróságnak feljelentettek. — Helyes volna intézkedni arra, hogy az iparos segédek és más függő viszonyban álló egyének által látogattni szokott kocsmák este 11 órakor már bezártnának, — mit a városkapitányság figyelmébe ajánlunk.

Baleset. Tegnap délután 4 órakor a Kärtsch-féle építkezésnél egy munkás asszony a gerendázatról lezuhant és súlyosan megsérült. A szegény asszonyt beszállították a kórházba.

Felfogott ökrök. A tömösi völgyben Bumberle Antal tömösi állomástőnök által bérben birt kaszálóban három nap óta 24 darab ökrök fogatott fel, melyek valószínűleg a rozsnói határról jöttek át a hegyen Tömösre. Az ökrök most Brassóban vannak, hol gazdáik a városkapitányságnál jelentkezni tartoznak.

Értesítők. A brassói áll. középkereskedelmi és ipariskola első értesítőjét adta ki Orbán Ferencz igazgató ur s az alsó foku iparos iskola V. értesítőjét Killyéni Endre ez iskola vezetője. Mindkettőre lapunk jövő számában visszatérünk.

Víziszony. Türkös községében körülbelül 4 héttel ezelőtt egy veszett kutya megmarta négy embert, köztük Tóth István községi bírót. Sajátságos, hogy ezek közül senki sem tett jelentést, még a bíró sem szolt a jegyzőnek, hogy ez az esetről jelentést tehetett volna a megye alispánjának. Pénteken hirtelen kitört Tóth István bíró a víziszony, melyet Dr. Pataky Albert járási orvos azonnal konstatait is és jelentést téve a szolgabírónak, azonnal a hely színére hivatott Dr. Tartler megyei főorvos, a ki is hozzájárult Pataky véleményéhez. A szegény bíró Szombaton éjjel egész csendesen, idegfeszülés következtében meghalt. A másik hármat Dr. Pataky Szombaton d. u. Bécsbe kíserte, mely célra az alispán 300 frtot kiutalványozott. Az esetről a belügyminiszternek távirati jelentés tette. A megmarta között van egy 14 éves gyermek, a kin a víziszony jelei már mutatkoznak. Különös, hogy mind a négyet a kutya kezén, illetve karján marta meg.

Kirándulás. A debreczeni iparoskör tagjai a jövő hóban, esetleg augusztus 10-én kirándulást terveznek Brassóba s vidékére, hogy megismerkedjenek városunk iparával. A kirándulásra — mihielyt napját biztonsággal tudni fogjuk, — visszatérünk. Addig is talán sürgősen reámutatni azon haszonra, melylyel ily kirándulás városunk iparára lehet.

A közönség köréből.)*

Utolsó hét!

Magyar jótékony államsorsjegyek.

1 sorsjeggyel	1 drb. sorsjegy	6669
2 nyeremény	2 frt.	
teheth.	6 drb. sorsjegy	nyeremény.
	10 frt.	

Főnyeremény 60.000 frt., 20.000 frt., 15.000 frt. stb. — csak még csekély készlet.

Julius 1-én huzása

a Bécs-városi sorsjegyeknek.

Főnyeremény 200.000 forint.

1 igérvény = 3 forint. =

Kaphatók

Adler L. Jakab

váltóüzletében. Főtér, virágssor.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. június hó 26-án.

Román papirpénz a 20 frankos	8.58 vétel	8.60 eladás
ezüstpénz a 20	8.55	8.58
Napoleon d'or (aranypéz)	9.96	9.98
Török lira	11.26	11.28
Arany	5.85	5.88
Orosz papirrubele	122—	123—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szerényi József.

hogy polgárai anyagi segélyét igénybe vegyék. Ezt nagyon jól tudjuk s ép ezért nem is gondoltunk erre.

De van a segélynek egy másik neme, a melyet az állam minden nehézség nélkül adhat. Ez az olcsó hitel, melynek közvetítését, illetve kieszéközlését reméljük s óhajtjuk mi a magas kormánytól. A hol nincs tőke, ott elegendő az olcsó hitel. Nekünk tehát akkor, midőn ily nagy horderejű vállalatba kívánunk fogni, mindenekelett azzal kell tisztába jönnünk, számíthatunk-e a kielégítő olcsó hitelre. A második, a mit tudunk kell, számíthatunk-e városunk olynemű segélyére, hogy rendelkezésünkre bocsátja a különben is ipari célokra szolgáló, de használatban teljesen nem lévő áruházat (Kaufhaus), mely esetben a vállalat a magas házbér terheitől van megkímélve, a mi magában véve már nagy faktor.

(Folytatása következik.)

Az állami iskolai női kézimunka-kiállításán.

„Szemnek minden, kéznek semmi”, ezt a kiállítási egy parancsolatot keresem, de úgy látom nem találom, talán azért, mert itt igazán a kéz a dicsőség, s azért ennek is minden, de csak módjával.

Ha kiállításba megyünk, mindnyájan kiállítók is vagyunk, s a mig egyik szakértelmét állítja ki, én az ellenkezőjét hozám magammal; de tanulni nem szégyen, s azért csoportosulok én is, nem tüntetésre a női emancipáció mellett, hanem a szakértők meghallgatására, s a női kézimunka mutatására.

Ezen munkakör képviselői, mint a női társadalom felsőház tagjai meggyőznek arról, hogy a természet szépen levezette az ésszt a kézbe, s a kifejtés eredményeiben a gyakorlati és eszményi szép valósiságát szemléltethetjük.

A pamut, selyem, len, kender és hárász szálak szépen áthatják a női kézimunka nagy birodalmát, s feldolgozásukban a művészet bizonyos árnyalata érvényesül. Soha szebb alkotást női kezek által!

Hiszen én csak vizsgáló vagyok, nemcsak kiállító s azért megfigyelem ama rövid mintaszalag történetét, a miről azt merik állítani, hogy egy hosszú életen át nyulik áldásos erejével; s el kell hinnem, mert szakértők mondják.

Ama sok apróság, apróságok műve — nagy dolgok felől tájékoztat s ha a gyenge kezeket munka és erő edzi továbbra is, csodát mivelhetnek a jólét előmozdításában.

Páva tolla fényes,
Rossz gyermek a kényes.

Nemcsak igazat mond, hanem nagy tanulságot is ad, mivel az áruhán a gyermek nem, de a szülő mindig láthatja az idézett szavakat, s azokat érvényesítse a nevelésben.

A „Jó reggelt” megkívánni könnyű, de megcsinálni nehéz ám, s ha a kis kőteny szorgos viselője ez utóbbiért munkál, a cél megaranyozza a piros hárász himzést.

„Házi áldás” az angyal védelmében is valósággá, a szép eszmék mellett a női erények által lesz. A kezek házi áldást írnak, a nemes lelkek ezt megteremtik.

És ki volna képes mindenre kitérni, hisz a mi kiállítva van, azt látni kell, s minden egyes darab beszél magáért.

A himzett szőnyegek szemléletében a kifejtett ízlés, a műgond és kezűgyesség mind megannyi tanulsága áll előttünk.

A szép kivarrások háttérben jól esik látni a lenézett folt minták változatait igénytelenségük mellett, szép hivatások számba vételével.

A csinos kész ruhákkal öltöztetett bábuk jól állanak a helyes gazdálkodás meghonosításáról, s ha a divat e szörnyeteg elől ki nem térhetne is, legalább számláit rövidebbre szabja az ügyes értelmes nő keze.

A szép kivarrott asztali készletek változatos alakjai gyöngéd hivatkozással a mulatságot mellékelik az eledetek mellé, e fűszert a női találékonyság fájáról szedik s ebben a kiállítás nagyon gazdag is.

Legnagyobb mennyiségben pompáznak a fehérneműk himzése, ezek bámulattalják igazán a tü és olló hatalmát. Különösnek tetszik, hogy a vásznat még a legnagyobb figyelem ilet, talán szép fehér színével hódít. De hisz az ártatlanság színe legjobban illik az ifjuságnak.

A fennebbi megjegyzések kiegészítésére bámulva hallám, hogy-hogy ha a női hivatás fontosságát tekintjük, az ügyes kéznek kell az elsőséget adnuuk, mert a rövid öltések sokszor a végtelen távolban rejlő boldogság kútfejéhez vezethetnek.

A kézimunka rendszeres, buzgó vezetése leány iskoláink legfőbb érdeme s hol a szépet és hasznost érvényesítve találjuk a kézimunkában, biztosítva lehetünk, hogy valódi célját szolgálja az oktatás. A leánygyermek iskolai tanulmányának legszebb kifejezése a kézimunkára van írva, s jó lélekkel mondhatom, hogy sok szépet olvastam e kiállításban.

—6.

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 15.—1886.

Brassómege központi választmányától.

Hirdetmény.

Az 1876-ik évi XVIII. t. cz. értelmében Brassómege központi választmánya részéről ezennel közhírre tétetik, miszerint az országgyűlési választók ideiglenes névjegyzékai az ezen központi választmány alatt álló két választó kerületben ez évre összeállítván, azok a megye minden egyes községének irodái helyiségeiben f. évi Julius hó 5-től ugyanazon hó 25-ik napjáig közszemlére ki fognak tétetni, mely névjegyzékeket a fenn kitűzött napokon reggeli 8 órától déli 12 óráig a községi előjáróság egy tagjának jelenlétében mindenki megtekintheti és délután 3—6 óráig lemásolhatja.

A névjegyzékek ellen saját személyét illetőleg bárki felszólalhat.

Ezenkívül mindenkinek jogában áll, azon választókerületben, melyhez tartozó, valamely község névjegyzékében felvétetett, bármely jogtalan felvétel avagy kihagyás miatt a névjegyzék ellen felszólalni.

A felszólalásokat mindenki megtekintheti és jogosítva van, azokra észrevételeket tenni.

A felszólalások írásban adandók be és egy beadványba több egyénre vonatkozó felszólalás is foglalható.

Az észrevételek szintén írásban és minden beadványhoz külön adandók be.

A felszólalások folyó évi Julius hó 5-től bezárólag ugyanazon hó 15-ik napjáig, az észrevételek pedig folyó évi Julius hó 16-tól bezárólag ugyanazon hó 25-dik napjáig nyújtandók be.

A felszólalások és azokra tett észrevételek alólirt központi választmányhoz intézendők és a szükséges okiratokkal felszerelve azon község előjáróságánál, melynek névjegyzéke ellen a felszólalás történt, nyújtandók be.

Mi is azon megjegyzéssel hozatik köztudomásra, hogy a bejövő felszólalások észrevételek felett Brassómege központi választmánya folyó évi szeptember hó 1-ső és esetleg folytatólag 2-ik napján mindenkor d. e. 9-től 12-ig tartandó nyilvános üléseiben fog határozni és hogy határozatai folyó évi szeptember hó 20-ikától ugyanazon hó 30-ig a hivatalos órák alatt közszemlére kifognak tétetni.

Brassómege központi választmányának 1886. évi június hó 18-án tartott üléséből.

Roll Gyula,
kir. tanácsos és alispán.

Pánczél István,
jegyző.

Sz. 15.—1886.

Vom Kronstädter Komitats-Zentral-Wahlschuss.

Rundmachung.

(287) 2—2

Im Sinne des XVIII. G.-A. vom Jahre 1876 wird durch den Zentral-Wahlschuss des Kronstädter Komitates fundgemacht, daß die provisorischen Namensverzeichnisse der Reichstagswähler aus den beiden, diesem Zentral-Wahlschuss unterstehenden Wahlkreisen des Komitates zusammengestellt sind und diese Verzeichnisse vom 5. Juli bis 25. Juli d. J. in jeder Gemeindefanzlei zur Einsichtnahme aufzulegen werden. — ferner daß es Jedermann gestattet ist, innerhalb des oben angeführten Zeitraumes von Vormittag 8—12 Uhr im Beisein eines Mitgliedes der Ortsvorsteherung diese Namensverzeichnisse einzusehen und Nachmittag von 3—6 Uhr davon Abschrift zu nehmen.

Rückfichtlich der eigenen Person zu reklamiren ist Jedermann gestattet.

Uebrigens steht es Jedermann frei, in jenem Wahlkreis, zu welchem die Gemeinde gehört und in deren Liste der Betreffende aufgenommen wurde, wegen jeder gesetzwidrigen Aufnahme oder Auslassung gegen dies Namensverzeichnis zu reklamiren.

Die Reklamationen kann Jedermann einsehen und dagegen seine Bemerkungen machen.

Die Reklamationen sind schriftlich einzureichen und kann in einer Eingabe bezüglich mehrerer Personen reklamirt werden.

Die Bemerkungen sind ebenfalls schriftlich und zu jeder Eingabe separat einzureichen.

Die Reklamationen sind vom 5. bis 15. Juli l. J., und die Bemerkungen vom 16. bis 25. Juli l. J. einzureichen.

Die Reklamationen, sowie die dagegen gemachten Bemerkungen sind an den gefertigten Zentral-Wahlschuss zu richten und bei der Ortsvorsteherung einzureichen, gegen deren Namensverzeichnis die Reklamation geschieht.

Von der Verlautbarung mit dem Beifügen geschieht, daß über die einlaufenden Reklamationen und Bemerkungen der Zentral-Wahlschuss des Komitates in seiner am 1. und fortsetzungsweise 2-ten September l. J. abzuhaltenden öffentlichen Sitzung entscheiden wird, und daß die diesfälligen Entscheidungen in der Zeit vom 20. September bis 30. September l. J. während den Amtsstunden zur öffentlichen Einsicht aufzulegen.

Aus der am 18. Juni 1886. abgehaltenen Sitzung des Zentral-Wahlschusses des Kronstädter Komitates.

Nr. 15./1886.

Dela comitetului electoral alu com. Braşov.

Publicaţiune.

In sensul art. de lege XVIII. din anul 1876 se face cunoscut din partea comitetului electoral central alu comitatului Braşov, că listele provisorice ale alegătorilor dietali din ambele cercuri electorale, supuse acestui comitet electoral central alu comitatului s'au compus şi aceste consemnări se voru aşeza în cancelaria fie-cărei comune din 5 Iuliu până în 25 Iuliu a. c., unde se pot vedea mai departe, ca fiecui 'i este permis în restimpulă susnumitu dela 8 ore a. m., până la 12 ore, în prezenţa unui membru dela antistia comună, a ceti aceste liste şi dela 3 ore după amedă până la 6 ore seara, a lua copii.

Relativă la persoana propriă fie-cărei 'i este permisă a reclama.

Afară de acesta fie-care pôte reclama contra acestor liste pentru fiecare primire seu lăzare ilegală în acelu cerc electoral, de care se şine comuna şi în a cărei listă s'a luat respectivul.

Reclamaţiunile le pôte privi fie-cine şi pôte seşi facă contra acelora observaţiunile sale.

Reclamaţiunile se facă în scris şi într'unu e-semplar se pôte reclama pentru mai multe persoane.

Observaţiunile încă se facă în scris şi pentru fiecare piesă separată.

Reclamaţiunile se pot da din 5 până în 15 Iuliu a. c. şi observaţiunile din 16 până în 25 Iuliu a. c.

Reclamaţiunile precum şi observaţiunile făcute contra acestora se adresă către subscrisul comitet electoral central şi se bagă la aceia antistia comună în contra cărei liste s'a făcut reclamaţiunea.

Ceia ce se publică cu acelu adaus, ca despre reclamaţiunile şi observaţiunile incurse comitetului electoral central alu comitatului va decide în şedinţa sa, ţinendă în 1 şi continuative 2 Septemvre a. c. şi că decisiunile voru fi puse la vedere publică în timpulă orelor de cancelariă în timpulă din 20 Septemvrie până în 30 Septemvrie a. c.

Din şedinţa comitetului electoral alu comitatului Braşov, ținută în 18 Iunie 1886.

Szám 1137./1886.

Hirdetmény.

A m. kir. fogarasi ménesbírtok-igazgatóság részéről közhírre tétetik, hogy ez uradalom Ucsa, Alsó-Szombatfalva és fogarasi magtáraiban elhelyezett 900 métermázs 1885. évi termés ősz rosz szabad kézből eladó. — Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Bélyegtelen ajánlatok az igazgatósághoz Fogarásra irányítandók, hol az eladásra vonatkozó részletes feltételek iránt is bármikor tudomás szerezhető.

A m. kir. fogarasi ménesbírtok-igazgatóság.

Mindenki!

biztos és jutalmazó mellékkeresetet talál, ki pontos címét elküldi „Je-per 4000. poste restante, Dresden“ címre. Választ mindenki ingyen és bérmentve kap.

(277) 3—3

Ad 3076./1886. tlkvi számhoz.

(278) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírre teszi, hogy az „Első brassói takaré- és önszegélyző szövetkezet“ végrehajtatónak Grecu Nicolae végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, Brassó város határán fekvő, a brassói 771. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 460. és 461. helyrajzi számú fekvőre az árverést 323 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1886. évi július hó 9-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át — végrehajtható kivételével — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1886. április hó 17-én.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Deési, elnök. Udvarnoki, jegyző.

Szám 913./1886. tlkvi.

(248) 1—1

Árverési hirdetmény.

A megyesi kir. járásbírság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírre tétetik, miszerint a m. kir. államkincstár végrehajtatónak Csonka Nicolae és neje Paraskiva végrehajtást szenvedettek elleni 22 frt 69 kr. tőke, ennek 6% kamata, 5 frt 30 kr eddigi és 7 frt 10 kr ezen kérényért megállapított költségek és 2 frt 80 kr eszményi bélyegek behajtása iránti végrehajtási ügyében az erz-ébetvárosi kir. törvényszék területén lévő Hásság községi 326. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—11. rendszám alatt Czonka Nicolae és neje Muntean Paraskiva tulajdonul fölvet, 308 frt 27 krba becsült ingatlanokra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1886. évi július hó 7-én délelőtti 10 órája Hásságon a község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden telekkönyvi test után külön megállapítandó becsár, — azonban az eladás a becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók — végrehajtható kivételével — tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez bánatpénzzel letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. április hó 15-én.

A kir. járásbírság m. telekkönyvi hatóság.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

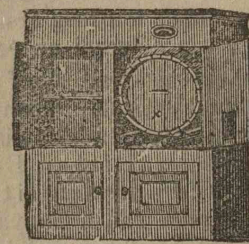
Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izlées s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szives jóindulatu támogatását.

(213) 5—*

Mély tisztelettel **Knapp M.**
fényképész.

STILLER JÓZSEF hordozható jégszekrény gyára Budapest

ajánlja elismert legjobb szerkezetű és kitűntetett hűtőkészülékeit bor, sör, viz, vaj, nyers hus hűtésére, házi szükségletre, ételhűtőket, fagyalt készületeket és fagyalt reservoirekat, bormérési berendezéseket és legújabb szerkezetű rézcsapokat magánpezsgetővel. — Megrendelések a raktárba intézendők.

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

(167) 6—3

Stiller József,

Budapest, Kerepesi-út 30. — Gyár: Nagydiófa-utca 12

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szives figyelmébe Brassóban, a Czérna- és Nagy-utca sarkán lévő, dúsan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

Diófa furniok négyszögláb 3 krért kaphatók.